

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται.
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1900. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

[Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τῆς τερψεστίας «Ἡμέρας», λαθὼν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκευθῇ τὸν ἐνταῦθα διατρίβοντα Ἀλβανὸν Κεμάλ βέην, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπισκέψεως ταύτης γράφει τὰ ἑξῆς περὶ τῆς ἑλληνοαλβανικῆς συνεννόησεως:]

Υπάρχει αλβανικὸν ζήτημα κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην; Φαίνεται ναί, καὶ ἡμεῖς αἱ μωραὶ παρθένοι τοῦ Εὐαγγελίου, ἠρχίσασμεν νὰ συζητήσωμεθα. Κυρίως εἰπεῖν, τί συμβαίνει εἰς τὴν τοσοῦτον γείτονα, καὶ ὅμως τόσον μακρὰν κειμένην ταύτην χώραν δύσκολον εἶναι νὰ γνωρίζῃ τις. Ἡ Ἀλβανία σήμερον εἶναι ἀναντιρρητως τὸ ἐλγύτερον γνωστὸν διαμέρισμα τῆς Εὐρώπης. Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ αὐτῆς δὲν ἀποτελεῖ συνοικισμοὺς καὶ πόλεις κατὰ τὰς νεωτέρας ἰδέας· ζῇ νομαδικῶς· διέπεται ὑπὸ ἐθίμων πατριαρχικῶν. Ἡ χώρα εἶναι ὀρεινὴ, ἀπόκρημνος καὶ δύσβατος. Ὁ βίος ἐν γένει διατηρεῖ πρωτογενῶς ἀρχαῖον χαρακτήρα, αὐτὴ δ' ἡ γλῶσσα ἔχει στοιχειώδη τινὰ ἀγροικίαν· στερεῖται παντελῶς γλωσσικῶν μνημείων ἀξίων λόγου καὶ φαίνεται ὄργανον ὅλως ἀκατάλληλον πρὸς τὰς ἀνάγκας λαοῦ νεωτέρου.

Ἄλλ' οἱ Ἀλβανοὶ ἀποτελοῦσι φυλὴν, ἐνέχουσαν μεγάλην ζωρότητα. Εἶναι γενναῖοι, ἀρρηφίλοι, λιτοδαίτιοι, μὴ ὑποστάντες δὲ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ εἰσβολὴν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ περισσότερα κακὰ ἢ καλὰ, διετήρησαν ἀγνόν τὸν ἐθνικὸν αὐτῶν χαρακτήρα καὶ πάντα τὰ προτερήματα καὶ τὰς ἀρετάς των, μὴ ἀπομακρυνθέντες εἰσέτι τοῦ φυσικοῦ ἀνθρώπου. Ἡ συγγένεια τῶν Ἀλβανῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας εἶναι ἀναμφισβήτητος, τὴν συνεννόησιν δὲ τῶν δύο λαῶν ἐπιβάλλει τὸ κοινὸν αὐτῶν συμφέρον.

Δυστυχῶς οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἀλῆ πασσᾶ καὶ τὸ χιμαϊρικὸν αὐτοῦ ὄνειρον τῆς ἐγκαταστάσεως μεγάλου καὶ αὐθυπάρχτου αλβανικοῦ κράτους ἠλλοίωσαν αἰσθήματα βασιζόμενα ἐπ' αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, τὰ λάθη δὲ τὰ διαπραχθέντα κατὰ τὸν Ἀγῶνα ἀπεξένωσαν ἡμῶν τοὺς Ἀλβανούς. Ἐκτοτε ὅμως πολλάκις ἐγένοντο πολλαὶ ἀπόπειραι πρὸς πλήρη συνδιαλλαγὴν καὶ συμφιλίωσιν, ἂν δὲ μέχρι τοῦδε δὲν κατέληξαν εἰς ὀριστικὸν τι ἀποτελεσμα, τοῦτο ὀφείλεται μᾶλλον εἰς τὴν ἑλλειψιν συστηματικῆς καὶ ἐνιαίας ἐργασίας ἢ εἰς τὰ ἐπιπροσθούντα ἐμπόδια καὶ τὸ βάθος τῶν χωρίζουσιν ἡμᾶς διαφορῶν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, πρὸ πολλοῦ ἐξαναγκασθέντες ὑπὸ τῶν πραγμάτων νὰ ἐγκαταλείψωμεν ἀπραγματοποιήτους χιμαῖρας τῶν ὁποίων ἡ ἐπιδιώξις κατέφαγε τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις καὶ ὑπένομευσε τὴν στερεότητα τοῦ ἐδάφους, ἐφ' οὗ ἐστηρίζετο ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς, οὐδεμίαν πλέον ἔχομεν δυσκολίαν ν' ἀναγνωρίσωμεν εἰς τοὺς Ἀλβανούς τὰς ιδιότητας λαοῦ αὐθυπάρχτου· τὴν συνείδησιν τῆς ἐθνικῆς αὐτοτελείας, τὴν ὁποίαν,

ἀπὸ τῶν χρόνων καθ' οὓς ὁ Σκενδέρβης ἀπεδείκνυνεν ἀδούλωτον τὸ αλβανικὸν ἔδαφος, ἔχουσι τόσον ζωρὴν τὴν ἀνάγκην νὰ λαλῶσι καὶ ἀσχολοῦνται εἰς μόρφωσιν τῆς μητρικῆς αὐτῶν γλώσσης· τὸ δικαίωμα νὰ διέπωσι τὰς ἰδίας αὐτῶν ὑποθέσεις. Ἐὰν καὶ οὗτοι ἀπεφάσίζον νὰ θυσιασῶσιν ἐκ τοῦ καθαρῶς καὶ μονομερῶς αλβανικοῦ αὐτῶν προγράμματος, ὅτι τοῦτο περιέχει τὸ ἀσυμβίβαστον εἰς τὰ ἐμφανῆ δικαιώματα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, νομίζομεν ὅτι ἡ ὀριστικὴ συνεννόησις καὶ ἡ συνταύτισις τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ ἰδεῶν ταχέως ἡδύνατο νὰ συντελεσθῇ οὕτως ὥστε ἐν ἀνακινήσει τῶν μεγάλων ζητημάτων τῆς Ἀνατολῆς, Ἑλλάς καὶ Ἀλβανία νὰ παραστῶσι μετὰ ἐνιαίου μετώπου, ἀντιτασσόμεναι εἰς πᾶσαν ξένην ἀπόπειραν προσεκλύσεως τῆς Ἀλβανίας, ἥτις ἐπιτυχάνουσα θὰ ἤσκει καὶ ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπιρροὴν μεγίστην. Τὰς ἰδέας ταύτας, αἵτινες λανθάνοντες πάντοτε περιέπονται καὶ καλλιεργοῦνται ἐν Ἑλλάδι, ἔφερον εἰς δημοσιώτερον φῶς ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἢ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐνταῦθα προσφυγῇ τοῦ προκρίτου Ἀλβανοῦ Ἰσμαῆλ Κεμάλ βέην.

Διὰ τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὸν Ἀλβανισμόν ἰδιαιτέρως, περὶ ὧν πρόκειται ὁ λόγος σήμερον, ἀπόλυτον καὶ ἐπιτακτικὸν συμφέρον ἐπιβάλλει τὴν ἔνωσιν ταύτην, ἐν λήθῃ τῶν σφαλμάτων καὶ τῶν παρανοήσεων τοῦ παρελθόντος, διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν πλανῶν. Τοιαύτη ἔνωσις πρέπει νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡδύνατο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων βαλκανικῶν λαῶν νὰσκήσῃ ἐπίδρασις ἀγαθὴ, διότι ὁ ἄνθρωπος εἶναι φύσει μιμητικὸν ζῶον νὰ διδάξῃ δ' ὡς δι' ἐμπράκτου τινὸς παραδείγματος πόσον αἰωνία εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ ἐγκρυπτομένη εἰς τὸν αἰσῶπιον μῦθον τοῦ γεωργοῦ καὶ τῶν παίδων του. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ἡ προσφυγὴ τοῦ Κεμάλ βέην εἰς Ἀθήνας ἀντὶ ἄλλης πόλεως ὑπῆρξε πολὺτιμος εὐκαιρία. δύναται δ' ἴσως νὰ θεωρηθῇ καὶ σύμπτωσις, ἐν ᾗ οἱ μὴ ἀπιστοῦντες εἰς ὑπαρξίν ἀνωτέρας τινὸς δυνάμεως, διεπούσης τὰ πάντα, δύναται νὰ διαγνώσῃ τὸν δάκτυλον τῆς Θεῆας Προνοίας. Ἡ ἐπιρροὴ τοῦ ἐπιφανοῦς Ἀλβανοῦ, ἡ φωτεινὴ ὑπ' αὐτοῦ διάγνωσις τῶν ζητημάτων, αἱ γνῶμαι, αἱ παρέχουσαι ἔδαφος πρὸς συνεννόησιν, δύνανται νὰποτελέσωσι γέφυραν, ὅπως ἐπ' αὐτῆς βαδίσῃ μεγάλη ἰδέα· ἡ τῆς συνεννόησεως Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν, οὐχὶ ἐπὶ σκοπῷ ἀνατροπῆς, ἀλλ' ἐπὶ σκοπῷ συντηρήσεως.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἡ αἰήσις τῶν φόρων καὶ ἡ κατάστασις τῶν κατοίκων—Τὸ ρωσικὸν προξενεῖον καὶ ἡ φροντίς αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν κατοίκων.—Ὁ μητροπολίτης Βελῆς.

Τί ὠφελεῖ εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἡπειρώτας ἐὰν καθημερινῶς γράφομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἐξιστοροῦντες τὰ δεινοπαθήματά μας; οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς δὲν καταδέχονται ἴσως νὰ μάθωσι ταῦτα, πολὺ ὀλίγον σκέπτονται νὰ τείνωσιν χεῖρα ἀρωγὸν πρὸς λαὸν χριστιανικὸν καὶ εὐγενῆ ἀναξιοπαθόντα καὶ στενάζοντα ὑπὸ τὸν βαρὺν τῆς δουλείας ζυγόν.

Εἰς ἐπίμετρον τῶν τόσων δεινῶν μας ἐσχάτως ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἤρξησε τοὺς ὑφισταμένους φόρους κατὰ 60%, προσέθεσε δὲ καὶ νέους τοιοῦτους. Μήπως ὅμως πληρώνομεν μόνον τοὺς

νομίμῳ τύπῳ φόρους; ἀποτίομεν διπλοὺς καὶ πολλαπλοὺς τοιοῦτους εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κυβερνήσεως, εἰς τὰ εἰδεχθῇ ταῦτα τέρατα, ἅτινα ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ αἰτίᾳ ἐκπέμπονται παρ' αὐτῆς καὶ ἅτινες ζῶσι καὶ πλουτῶσιν ἐκ τοῦ ἰδρώτος τῶν δυστυχῶν ραγιάδων αὐτῶν. Προσεχῶς θὰ σὰς ἀναλύσω λεπτομερέστατα τὸ καθιερούμενον σύστημα τῆς ἀφαιμάξεως τοῦ βαλκανικοῦ τῶν χριστιανῶν ἵνα πεισθῇτε ὅτι ζῶμεν καὶ ἐργαζόμεθα ἀποκλειστικῶς ἵνα παρέχωμεν τὰ μέσα εἰς τὰς ἀγρίας ὀρέξεις καὶ τὴν ἄνεσιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐσχάτως τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Ρωσικὸν προξενεῖον προέβη εἰς νέαν διανομὴν βοηθημάτων εἰς τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου παθόντας χριστιανούς, Δίκαιος ἔπαινος ὀφείλεται εἰς τὸν πρόξενον κ. Σουχωτίν ὅστις προντίζει πάντοτε νὰ ἀνακουφίῃ τοὺς πάσχοντας. Ὁ κ. Σουχωτίν φροντίζει ὄντως διὰ τὴν Ἡπειρον, ἡ δὲ εὐγενεστάτη αὐτοῦ σύζυγος καθὼς καὶ ἡ περικαλεστέρα κόρη αὐτοῦ δεσποινὶς Βάριγκα (Βαρβάρα) ἐσχάτως, κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονὴν των, ἐσύστησαν τῇ Α. Μ. τῇ Βασιλεῖσσι ἡμῶν Ὀλγα, ὅπως ἀποστείλῃ ἱερὰ ἄμφια καὶ σκεύη διὰ τὰς ἐκ τοῦ πολέμου παθούσας Ἐκκλησίας· ὄντως ἡ Α. Μ. ἀπέστειλε τοιαῦτα ἅτινα καὶ διανεμήθησαν δεόντως. Ἐκφράζομεν λοιπὸν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τε τὸν κ. Πρόξενον καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν ἣν δεικνύουσι, πρὸς προστασίαν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἡπείρου καὶ εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ὅπως, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα τὰς ἀρετάς καὶ τὴν ἱκανότητα τοιοῦτου ὑπαλλήλου αὐτῆς προαγάγῃ αὐτὸν τάχιστα εἰς Γενικὸν Πρόξενον.

Λυπηρότατον ἐπεισὶδιον ἔλαβε χώραν τὸ παρελθὸν σάββατον ἐν Μεινδέξῃ τοῦ Πωγωνίου, 22 Ἀπριλίου, μετὰ τῶν κατοίκων καὶ τοῦ ἀγίου Βελλᾶς Κωνσταντίνου, δεικνύον ὅτι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἀγνοοῦσι τὸν προορισμὸν των καὶ οἱ χριστιανοὶ ἀποβάλλουσι τὸ σέβας πρὸς δυστυχίαν ὅλων. Εὐρισκόμενος ἐν περιοδείᾳ ὁ ἅγιος Βελλᾶς Κωνσταντῖνος εἰς Ρομπάτες τὴν Τετάρτην (19) κρεοφαγεῖ ἐνώπιον ὅλου τοῦ πλήθους πρὸς μέγα σκάνδαλον τῶν ἀπλοϊκῶν χριστιανῶν τῶν ἀποβλεπόντων πρὸς τὸν ἀρχιερέα ὡς πρὸς τὸ ἅκρον ἄωτον τῆς ἡθικῆς καὶ ἐγκρατείας. Τοῦτο ἐδόθη ὡς ἀφορμὴ εἰς νερίδα ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, εἰς τὴν Κοινότητα Μεινδέξης ἵνα μὴ δεχθῶσιν αὐτόν. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς γενομένης πυρπολήσεως τῆς οἰκίας τοῦ Βασιλειάδου ἠγέρθησαν ὑπόνοιαι κατὰ τινῶν ἐναντίον τούτων ἀνωνύμως ὁ κ. Μ. Βασιλειάδης προσέκαλεσε ἐπιτίμιον ἐκκλησιαστικόν, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ὑπόπτοι προσῆλθον εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ ἐζήτησαν ἄρσιν τοῦ ἐπιτιμίου οἱ περὶ τὸν Βασιλειάδην κάτοικοι Μεινδέξης τὸν μὲν ἱερέα δὲν ἀπῆλθον νὰ ἀναγνώσῃ αὐτὸ καὶ τὸν ἀρχιερέα δὲν ἤθελον νὰ δεχθῶσι λόγῳ μὲν ὅτι ἐκρεοφαγῆσε ἔργῳ δὲ ἵνα μὴ ἀναγνώσῃ τὴν ἄρσιν τοῦ ἐπιτιμίου. Ἀλλ' ὁ ἀρχιερεὺς πεισματωδῶς φερόμενος ἔρχεται εἰς Μεινδέξαν, καταλύει εἰς τὴν οἰκίαν τινος ἐναντίον τοῦ ὁποίου εἶχε ἐγείρει ποινικὴν ἀγωγὴν ὁ Μ. Βασιλειάδης, οἱ κάτοικοι ἀρνούνται τὴν κλεῖδα τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἀρχιερέα καταπατοῦντα τὰς διατάξεις ἐκκλησιαστικάς καὶ θρησκευτικάς, ὁ ἀρχιερεὺς ἐπικαλεῖται τὴν ἐπέμβασιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Σπεύδει ὁ Καίμακάκης Πωγωνίου Γκαλήπ βέης, ὅστις χρι-

δει φίλημα εἰς ἀμφοτέρους. Ὁ Μέγας Δοῦξ Μιχαήλ, ὁ πατὴρ τοῦ γαμβροῦ, φιλεῖ ἐγκαρδῶς τὴν νύμφην καὶ τρυφερώτατα τὸν υἱόν. Ἡ πρίγκηπισσαν Μαρίαν. Ὁ Διάδοχος τείνει ἀπλῶς πρὸς ἀμφοτέρους τὴν χεῖρα, ἐνῶ ἐπόμενος καὶ οἱ λοιποὶ πρίγκηπες ἀσπάζονται τοὺς νεονύμφους.

Ἡ βασιλικὴ πομπὴ ἐπὶ τεσσάρων ἀμαζῶν, τριῶν μουσικῶν ἀνακρουουσῶν, ἐξέρχεται τοῦ φρουρίου, ἔχουσα ἐμπρὸς ἐφιππον τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας. Ἡ Φιλαρμονικὴ ἀνακρούει τὸ ἐμβατήριον τοῦ Μένδελσων. Ὁ κόσμος ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τῶν νεονύμφων καὶ τοῦ μεγάλου Δουκὸς Μιχαήλ τοῦ πατρὸς τοῦ γαμβροῦ, κατακτῆσαντος τὰς γενικὰς συμπαθείας. Ἡ πομπὴ διασχίζουσα τὰς εἰρημένους ὁδοὺς φθάνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος, τὸ ἱερόν λείψανον ἦτο ἐκτεθειμένον ὀρθῶς εἰς τὴν δεξιὰν θύραν. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὑπεδέχθη τοὺς Βασιλεῖς εἰς τὴν θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνθα παρέμειναν λεπτὰ τινα εὐλαδῶς προσκυνήσαντες τὸ Ἅγιον Λείψανον. Ἐκεῖθεν μετέβησαν εἰς τὴν ἀνάκτορα ὅπου ἤρχισεν ἡ τελετὴ τοῦ χειροφίληματος. Εἰς τὸ γαμήλιον γεῦμα, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ Μ. Δούκισσα Μαρία παρεκάθισε φέρουσα τὴν νυμφικὴν αὐτῆς ἐσθῆτα, ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὸ φητόν ἔφερε πρῶτος τὴν πρόποσιν ἐλληνιστί.

— Πίνω εἰς ὑγείαν τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Γεωργίου καὶ τῆς Μεγάλης Δουκίσσης Μαρίας.

Ὁ Μέγας Δοῦξ ἔφερε πρόποσιν γαλλιστί εἰπὼν :

— Πίνω εἰς ὑγείαν τῶν Α. Α. Μ. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἐσπέρας οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν ἐπιβαίνοντες ρωσικοῦ πολεμικοῦ πλοίου εἰς Ἰταλίαν, ὅθεν μετὰ τινα χρόνον θὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν ἐκθεσὶν τῶν Παρισίων. Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ μητροπολίτης ἐπέστρεψαν χθὲς εἰς Ἀθήνας· ἡ δὲ Βασ. Οἰκογένεια θὰ μείνῃ ἐπὶ τινας ἑτὶ ἡμέρας εἰς Κέρκυραν.

— Διακοπεισὼν τῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῶν Προξενικῶν Συμβάσεων θὰ ἐπαναληφθῶσιν ἤδη αἱ διαπραγματεύσεις ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως αἵτινες εἶχον διακοπῇ. Ἡ προθεσμία πρὸς αὐτονομίαν τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως λήγει τὸν Ἰούνιον, ἀλλ' ἐπειδὴ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν θὰ εἴνε δυνατόν νὰ περατωθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις, ἀναγκαιῶς θὰ δοθῇ ὑπὸ τῆς Πύλης νέα παράτασις ὅπως μὴ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀναγκασθῶμεν νὰ προσφύγωμεν εἰς τὴν διαιτησίαν.

— Ἐκ τῶν κερδησάντων ἀριθμῶν τοῦ Λαχείου τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς κληρώσεως τῆς Α'. τετραμηνίας τοῦ 1900 γενομένης τῇ 30 Ἀπριλίου 1900. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς 64,091 κερδαίνων δρ. 25,000· ὁ δεύτερος καὶ τρίτος ἀνὰ δραχ. 3,000 ἕκαστος, 6,409 καὶ 47,113· οἱ τέσσαρες ἐπόμενοι ἀνὰ δρ. 1,000 ἕκαστος, 33,258, 68,741, 72,673, 73,861. Οἱ κερδαίνοντες ἀνὰ δραχ. 500 ἐπόμενοι δέκα 452, 14,710, 15,151, 31,528, 42,120, 45,905, 52,185, 59,240, 71,207, 74,504. Οἱ κερδαίνοντες ἀνὰ δραχ. 100 ἐπόμενοι ἑκατὸν :

00,130	09,155	29,170	42,798	58,211
00,133	09,729	29,255	42,901	58,469
00,379	10,836	29,490	42,930	58,952
00,644	10,855	30,415	43,497	61,405
02,074	11,562	30,634	43,548	61,597
02,257	12,135	30,931	43,670	62,511
02,297	14,017	31,210	44,913	64,931
03,114	14,087	33,295	45,467	65,027
03,906	16,739	33,618	45,752	67,024
04,225	16,790	34,710	46,471	67,262
04,628	17,439	34,819	47,044	68,264
05,007	20,471	34,868	48,509	69,026
05,080	21,506	35,961	49,918	70,546
05,115	22,802	36,552	50,040	70,603
05,598	23,400	37,550	51,329	71,039
06,292	23,931	39,842	55,744	71,990
07,695	27,350	40,435	56,839	72,820
08,163	27,621	40,485	57,108	73,397
08,519	27,926	41,008	57,402	73,647
09,076	29,154	41,762	58,020	73,868

— Ὁ ὑποργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁμιλῶν πρὸς

βουλευτὰς τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν εἶπεν ὅτι ἐὰν ἀληθεύσῃ ἡ εἰδησις τῆς ὑποβολῆς νομοσχεδίου πρὸς αὐξήσιν τοῦ δασμοῦ τῆς σταφίδος ἐν Γερμανίᾳ, ἡ Ἑλλὰς θὰ καταγγείλῃ τὴν μετὰ τῆς Γερμανίας συνθήκην καὶ θὰ ἐπιβάλλῃ βαρεῖς δασμοὺς εἰς τὰ εἰσαγόμενα Γερμανικὰ προϊόντα.

— Λέγεται ὅτι εὐρωπαϊκὴ ἐταιρεία ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τοῦ Γάλλου κ. Poireux καὶ τοῦ κ. Τσόχα προσφέρεται νὰ ἀγοράσῃ τὸ Ἀρχιελεῖον ὅπως ἐγκαταστήσῃ ἐν αὐτῇ τὴν Ρουλέτταν. Ἡ ἐταιρεία αὕτη προτίθεται νὰ ἐξοδεύσῃ 13 ἑκατ. φράγκ. διὰ τὴν διασκευὴν τοῦ καταστήματος, τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου, τὴν ναυπήγησιν ἀτμοπλοίων τὰ ὅποια θὰ ἐκτελοῦν τὸν πλοῦν ἀπὸ Ἰταλίας ἐντὸς 4 ὥων.

— Ὁ Σ. Μητροπολίτης ἐδῶρσεν εἰς τὴν Μ. Δούκισσαν Μαρίαν ἐν τετραβάγγελον γεγραμμένον εἰς τὰς γλώσσας, Ἑλληνικὴν, Σλαβικὴν, Λατινικὴν, καὶ Ρωσικὴν μὲ πολυτίμον περιβλήμα ἀδαμάντων, ἔργον τοῦ περιφήμου Ρώσου τεχνίτου Κελοτούην ἐκ Μόσχας. Εἰς τὸν Μ. Δούκα Γεώργιον ἐδῶρσεν ἕνα σταυρὸν ἀργυροῦν ἐπιχρυσωμένον, μὲ πολυτίμους λίθους ἐξαισίας τέχνης.

— Ὁ μέγας Δοῦξ Γεώργιος ἔστειλεν εἰς τὸν δήμαρχον Κερκύρας δρ. 6,000 διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ εἰς τὸν Ἀθηνῶν δρ. 10,000.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας καὶ Ζακύνθου ὁ αὐτόθι ἐργαστασιάρχης Σαπωνοποιῶν κ. Γρ. Πατούνης καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Βῶλον καὶ λοιπὴν Θεσσαλίαν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνεκροτήθη ἐν τῷ δημαρχεῖῳ ἡ ἐτήσια συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς φιλικῆς παιδευτικῆς ἀδελφότητος Βουρμπιανῆς καὶ ἤκουσαν τὴν λογοδοσίαν τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἐξελέγη δὲ εἴτα τριμελὴς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Αναστ. Δούρβαρη, Ἰω. Κουτσάλεξ καὶ Π. Φλώρου.

— Ἀφίκετο ἐκ Πατίγκου ὁ κ. Δημήτριος Παναγιώτου ἡ Τσέλος καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Ρουμανίαν. Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρτσίσταν ὁ κ. Ἀριστείδης Ἀποστολίδης φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς, εἰς Ἰωάννινα ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν κ. Ἀναστάσιος Χαντέλης, εἰς Καπέσοβον ὁ κ. Γεώργιος Χαρισιάδης καὶ εἰς Φλαμπουράρι ὁ κ. Γ. Ουτόπουλος οἰκογενειακῶς.

Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὅπου εἶχε μεταβῇ ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἐκ Πατίγκου κ. Βλάσιος Δαλαγιάν-πουλος φοιτητὴς τῆς φαρμακευτικῆς, ἐκ Λαϊττης ὁ κ. Γεώργιος Μέρτζιος διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς, ἐκ Δοβρᾶς ὁ κ. Δημήτριος Διαμάντης, ἐκ Μονοδενδρίου ὁ κ. Χρυσόστομος Κυριάδης ἡ Τσίμας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ἐξάνθην, ἐκ Καβάλλας ὁ κ. Γρηγόριος Στάρας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Πατίγκον.

— Ἀφίκετο ἐκ Πατίγκου ὁ κ. Δημήτριος Καλυθόπουλος καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Ρουμανίαν, ἐξ Ἰωαννίνων ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν κ. Νικόλαος Βλαχλίδης, ἐκ Κων(σταντιν)πόλεως, ἐνθα ἤξισθη τῆς ἱατρικῆς τοῦ ἀδείας, ὁ ἐκ Πρεμετῆς κ. Στέφανος Τόκος ἱατρός.

— Ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν κ. Βασίλειος Κοντούρης ὑποστὰς τὰς ἐπὶ διδακτορίᾳ ἀεξετάσεις του ἐν τῇ ἱατρικῇ σχολῇ ἤξισθη τοῦ βαθμοῦ λίαν καλῶς, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρομεν αὐτὸν εὐχόμενοι τὰ βέλτιστα ἐν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ του.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ι. Κ. Λαμίαν· συνδρομὴν σας εὐχαριστοῦμεν. — Καμ. Μύτικα· συνδρομὴν εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Μ. Βραϊλά· εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἐπιστολήν σας καὶ θὰ παρατηρήσωμεν δι' ὅσα γράφετε. — Γ. Τσ. Βουκουρέστιον· ἀπορῶμεν πῶς δὲν σὰς ἔρχεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὑμῶν μετὰ συνδρομῆς. — Γ. Σιμ. — Βουκουρέστιον· ὁ κ. Β. μᾶς ἔφερε τὴν συνδρομὴν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Χ. — Φάρσαλα· εὐχαριστοῦμεν ἐπιστολήν σας μετὰ συνδρομῶν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — Χ. Ζ. Βαρλάτ. — Κ. Πολ. Πάντσον, Α. Χαρ. καὶ Κ. Ἀντ. Βουκουρέστιον. — Ι. Χρ. Π. Βιλαγορέσιον. — Ι. Τας. Βουκουρέστιον. — Γ. Χρ. Σαβερῖνον· συνδρομὰς σας ἐμβαθεύσαμεν εἰς Ἀδελφ. Χάιτα· εὐχαριστοῦμεν. — Χρ. Κ. Μεσσήνη (Ἰταλίας)· εὐχαριστοῦμεν ὑπὸ σημειώσιν γραφόμενά σας. — Εὐαγ. Ἰω. Γκάρα Μπαλάτοι· εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀπάντησιν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν ὑπὸ σημειώσιν ὅσα γράφετε. — Β. Ν. Ρ. Τυρροβιάτα· εὐχαριστοῦμεν ὑπὸ σημειώσιν ὅτι ἐμβαθεύσατε τὴν συνδρομὴν σας εἰς τοὺς κκ. Χάιτα καὶ θὰ σὰς στείλωμεν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. — Ι. Δ. Σεμένδρια· σὰς γράφομεν διὰ τὰς ζητηθείσας πληροφορίες. — Β. Βελιγράδιον· σὰς ἀποστέλλομεν ζητηθὲν φύλλον. — Γ. Παταπώλη· ἐντύπωσιν λέγετε ὅτι σὰς ἔκαμεν ἡ πρὸς τοὺς Ἑπείρωτας ἐπιστολὴ τοῦ συμβουλίου τῆς «Ἡπειρωτικῆς Ἐνώσεως»· Πίνδε· σὰς ἐγράψαμεν φροντίσας νὰ λάβητε καὶ προηγουμένην μας. — Δ. Π. ἐπὶ τῇ θά· Δὲν

λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα· πρὸ καιροῦ ἀδιαφοροῦμεν περὶ τῶν λεγόμενων καὶ ἐξακολουθοῦμεν τὸ ἔργον ἡμῶν μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε πορείας ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος ἡμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ-ΔΟΥΓΛ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

Δευτέρα ὥρα 3 μ. μ. διὰ Κόρινθον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Πάτρας, Σάμην, Ἀγία Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόπραιναι καὶ Κερκασαρά.

Τρίτην ὥρ. 8 π. μ. (διὰ τῆς διώρυγας) διὰ Πάτρας, Παζοῦς, Κέρκυραν, καὶ Ἀγίου Σαράντα.

Τρίτην μεσημβρίαν διὰ Σέριφον, Κίμωλον, Μήλον, Χανία, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

Πέμπτην ὥρα 8 μ. μ. διὰ Ἀντίκυρα, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Ναύπακτον, Πάτρας, Ἰθάκην, Ἀστακόν, Βασιλικήν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόπραιναι καὶ Κερκασαρά.

Παρασκευὴν ὥρα 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιθέρειον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν (τὸ θέρος) Ὁρεοῦς, Βόλον καὶ Θεσσαλονικὴν.

Σάββατον, μεσημβρίαν διὰ Δαρδανέλιαν, Κωνσταντινούπολιν, Βάρναν καὶ Πύργον.

Σάββατον ὥρα 7 μ. μ. διὰ Πάτρας, Μεσολόγιον, Κυλλήνην, Ζίκυνθον, Ἀργυστίλιον, Ληξούριον, Κέρκυραν.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβαθύνωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

— Οἱ ἐν Σερβίᾳ συνδρομηταὶ, ὅσοι καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν των παρακαλοῦνται καὶ πάλιν διὰ χιλιοστήν φορὰν ἀνυπερθέτως νὰ ἐμβαθύνωσιν ταύτην.

Ὑποθέτομεν νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅτι ἔχουσι καθήκον μόνον νὰ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίας παρακλήσεις.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβαθύνωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Χάιτα οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. Ἰω. Χαρισιάδην, οἱ ἐν Κόϊρῳ εἰς τὸν κ. Χαρίσην Βασιλείου, οἱ ἐν Πορτ-Σαῖδ εἰς τὸν κ. Η. Κιτσονίδην, οἱ ἐν Τρικκάλοις εἰς τὸν κ. Μ. Σπυράκον, οἱ ἐν Λαρίσση εἰς τὸν κ. Ζοδρῶν, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. Μεχ. Χαρίτιον εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κ. Ν. Θρόνον. Οἱ ἐν Καρδίτῃ εἰς τὸν κ. Α. Κούρτιον. Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ εἰς τὸν κ. Π. Λαρδαμῆτσα. Οἱ ἐν Λαυρίῳ εἰς τὸν κ. Δ. Γκάτας. Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Πέτσιον. εἰς Κερναμπὰ καὶ Δ. Μουτσόπουλον εἰς Φιλίππουπολιν. — Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβαθύνῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν του ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς· οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὡσαύτως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν των.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Χρηματιστηρίου.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ἸΠΠΟΥ

Ἡ «ἩΠΕΙΡΟΣ» ΕΝ ΚΡΑΒΑΣΑΡΑ

Διευθυνομένου παρὰ τοῦ ἰδίου ἰδιοκτήτου Π. Κέντρου Ἡπειρώτου.

Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο εὐρισκόμενον ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως εἶνε ἐν τῶν καλλιτέρων οἰκημάτων ἐπὶ ὡραίας θέσεως.

Περιλαμβάνει δωμάτια εὐρύχωρα, εὐάερα, εὐήλια, ἀπαστράπτοντα ἐκ τῆς καθαρότητος μὲ ἐπιπλα ἐντελῶς καίνουργα καὶ ὑπηρεσίαν προθυμότητην.

Οἱ πολυπληθεῖς διερχόμενοι ἐκ Κερκασαρά ἐπιβάται θέλουσιν εὐρεῖ πάσας τὰς εὐκολίας.